

רוקה בח 19: „אני' מסוגלת לגלות מפני שלא מצאתי את הגבר המתאים...“

ל יונה צורן בת ה-19 היא רווקה, טויר דנסית במגמה לעיצוב אופנה בבית הספר שנקר. **מספרת זיוה:**

בבית הספר התיכון למדתי בכיתה שבה היו רק בנות. גם בצבא שירתתי ביחידה על טהרת הבנות. הרגשתי תמיד חסר בחברת בנים היעדר הדוממויות להכיר אותם. בגיל 16 הכרתי בחור והחלטתי לבדוק באמצעותו מה זה מין. עליו קראתי ושמעתי בשיחות עם חברות ואפילו מהר רי היקרים. גיליתי שגם בן-הזוג שלי לחוויית הלמידה חיפש בי מין, ורק מין. הוא נהג להסתכל בי ולתכנן איך יכניס אותי למיטה. כשהתקשר אלי בטלפון נהג לשאול: מתי נראה לך. אולם אותי סיקר רן הנושא עד כדי רצון עז להתנסות בו. בין חברותי רווחה הדיעה שבערה צריי כה להגיע ליום נישואיה בתולה. לא גיר לייתי להן את הסוד שלי. שגופי הפך להתנסות בחוויה מינית. הבחורים נתנו לי הרגשה שהם עושים לי טובה כשהם מסכימים לצאת איתי, ואני פירשתי זאת בכך שצורתי החיצונית אינה מושכת. היום אני יודעת שההתפתחות שלי, מבחינת ה"מראה והצורה, היתה מאוחרת. לא נחר שבתי אז ליפה ומושכת. ההתנסות המינית הראשונה שלי היתה

אני מתנהגת אחרת. אני נותנת את עצמי וגם משקיעה רגש הם בן-הזוג. אני נהגת להתאים את עצמי אליו. בן-הזוג יכול אפילו לכפות עלי צורת לבוש. היום, למשל, לא הלכתי עם ידיד רק בגלל שסירב להיראות עימי בנעלי-הזחב שאני נועלת. אני מאוכזבת ומשועממת ללא תשומת-לב מצד מחזורים. זהו הנורא שא המרכזי בחיי. ולהיות בלי מין, זוהי תופעה יוצאת-דופן. אני לא יכולה להי שאר בחיבוק ידיים בבית רק בגלל שלא מצאתי בן-זוג אידיאלי. זאת הסיבה שאני יוצאת עם גברים וגם נכנסת עימם למיטה טה מבלי ליהנות מהמין שאני עושה. אני מקווה שזו לא תהיה צורת המין שלי בעתיד. הגעתי למצב אבסורדי, בו התלבטתי אם אשה בכלל זקוקה למין. כפי שנהוג לחשוב. כמעט שהגעתי להתנסות מינית עם אשה.

בחור מבוגר שהיכרתי כמעט הצליח לגרום לי לעשות זאת. אם הוא לא היה יוצא לחוץ-לארץ, אני מניחה שזה היה קורה לי. היא בחורה יפיפיה שעלתה לארץ מצרפת והעברית שגורה בפיה. היא הזמינה אותי אליה ונתנה לי הרגשה שאני יפהפיה בעיניה. לטעמי היא היתה האשה הכי סכסית שהיכרתי. סיפורים דיברו על כך שהיא אדירה במיטה. כבר

שגוריו הודגנו יכול להביא להרגשה נפי לאה, אולם מנעתי מכן-הזוג להגיע אליו. תמיד הסמתי בכוח את הגישה אל הדגן. בפעם היו הייתי לראשונה בחיי, משוחררת. זו היתה הפעם הראשונה שנהיית מיחסי-מין. כל הגוף רעד. לא הייתי יכולה לעמוד על הרגליים. הרגשתי שטוב לי, שאני יפה יותר, ושהראש שלי מרחף בעננים.

זה לא חזר על עצמו. לא מצאתי את בן-הזוג הנכון. אפשר להתפוצץ ולבכות ולא להגיע ליותר מזה. וזה לא אומר ש- המין פסק לתפוס מקום מרכזי בחיי. **עד כאן דברי זיוה.**

המשווררת: „אני יכולה להגיע לאורזמה לבד, אני מאוכזבת מהגבר האשכנזי...“

ל זנה וולך, רווקה, בת 37, משווררת אוונגורדית. שירתה מעוררת מחלוקת. חלק משיריה אינו זוכה בשל כך לפירי-סום, או שעובר שינוי כדי שיתקבל ב"מערכות העיתונים או בפסטיבלי-שירים. „תנו לנו סכס אחר“ הוא אחד משיריה. **מספרת יונה:**

אורזמה היא תחושה של התפרקות מינית. כמו התפוצצות אטומית. זהו שיא רגשי, גופני ונפשי. זהו סוג של התפרר-קות חשמלית, עצבית ופיסית. זהו תהליך רגשי שמתומצת לרגע של שיא, ומתרחש במהירות עצומה.

אומית. התחושה יכולה להיות ממושכת או חפזת. יכולה להתמשך שעות, או אפיי לו להצטמצם בחמש דקות. אולם בשני המיקרים היא מלווה אצלי בהנאה באותה המידה. זו התרגשות שאני מחפשת בה ציפיות גדולות. היא אינה רק אקט פיסית. דמיון יכול לעורר בי את אותו הריגוש.

אני מגלה שאיני זקוקה לזולת כפי שחשבתי. זה מאפשר לי דרך יצירה ללא צורך באדם נוסף. אני חיה חיי-מין שלמים גם ברחוב. אנשים שאינם יודעים לעשות זאת הם טיפוסים מבהלים. יש לי כל דבר בכל מקום. אני לא אעשה מין בי רחוב רק בגלל אקבל אהבה ברחוב. אולם לא אחפש יתר-פרטיות, כדי שלא לתת יותר מדי לאחר. חשוב לי ש- ההנאה תישאר גם לעצמי. כל חיי אני חוקרת את גופי. לא אתפש לכישלונות אלא אמשך לחקור ולחפש את עצמי. מי שלא מכיר בזכות האשה ליהנות ממין, הוא שותף פעיל לחוסר אנושיות.

לעשות מין עם אדם מרגיש

אין מין ללא רגש. אינני נשואה, אולם בליבי יש אהבה. יש לב אחד עימו יש לי חיים רגשיים אמיתיים. יש כישלונות, ואני מתעוררת מהם בהרגשה רעה, אבל לא אראה עצמי כקורבן. כל קורבן הוא למעשה שותף לאשמה.

קל יותר לעשות מין עם אדם רגיש. אדם מחונן יש לו תיחכום, אולם הוא עקר מבחינה רגשית. אשכנזים מחוננים הם אפי-סים רגשיים. גבר יוצא עדות-המזורה הוא מאהב הרבה יותר מוצלח. בגלל הרגש שקיים בו. האשכנזים צריכים ללמוד מ- הזרם הכהה, אחרת הם לא יהיו מאהבים טובים. אני רואה עצמי כעיראקית. גדלתי תי לידם ולמדתי מהם את הרגש. שהוא הקשר האמיתי אל החיים. אני מתפלאה לגלות עד כמה שהם מסתגלים מהר למדתי מכך לקח חשוב בחיי.

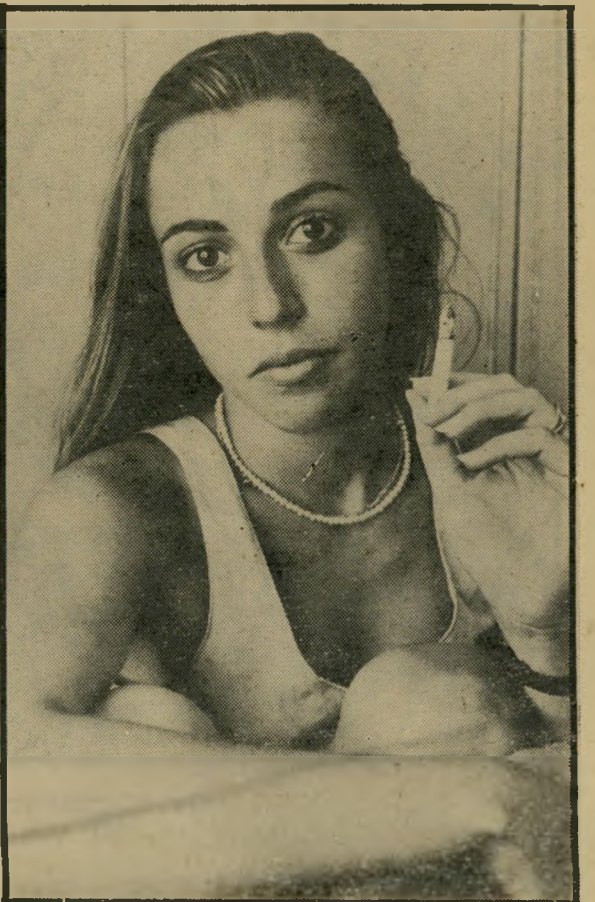
יש לי סקרנות היסטורית לתופעת ההור מוסכסואלית. היתה לי התנסות חרפי-מית עם אשה. אני מאמינה שאם לא הייתי מתנסה בזה לא הייתי מבינה לעולם מה זה. הייתי עניה בידע. בהתנסות מינית עם לסבית מצאתי את עצמי מתייחסת אל האשה השנייה כאל אשה. היא רצתה שאראה בה גבר. לא הייתי מוכנה לכך. היא הגיבה ברוגז ובחוסר שקט עד כדי תוקף פנות. היא נהפכה לרעה. אז הבנתי שהיא בעצם מאוד אומללה וזקוקה לטיפול.

מצידו זו היתה סקרנות שלא באה על סיפוקה. גיליתי דרך החוויה הזו שמספיק קה לי גם ספקולציה אינטלקטואלית. גיי-ליתי שגם סרטים פורנוגרפיים הם טכניים בלבד. גיליתי שהדמיון שלי יכול להורי-ביל אותי לחוות חווייה מינית.

בילדותי עברתי כמה קרבות-ירחוב. בחור רים חשבו שיוכלו לפתוח אותי בכביש. הם באו מתרבות שרדפה אחרי זונות. כל אשה נחשבה בעיניהם זונה. דחיתי אותם. הם למדו שאותי לא יצליחו להשפיל. ה- לבוש שלי נתפס בעיניהם כמגרה. בלי הסי-כמה שלי אני לא מוכנה לשמש עבורם אובייקט מיני. אני לא מוכנה שיסתכלו בי כדי ליצור הזיות מיניות.

משווררת יונה וולך, זה הרגע שלי בחיים!

מעצבת-אופנה זיוה צורן, מין זה לספק את הגבר...

אה שהסקרנות שלי, בכל הנוגע ליחסים עימה, לא הגיעה עד לדרגה כזו שאחרי פוץ להתנסות בהם. עובדה היא שזה לא קרה.

כשהראש מרחף בעננים

עם גברים אני רק משחקת במין. אני לא יודעת מהי תחושת אורזמה. אני יודעת אך ורק להיכנס למיטה ולגרום לבן-הזוג שירגיש טוב. איני יודעת ל-אוג לעצמי במיטה. בחורים שאני יוצאת עימם הם כאלה שיש לי מוטיבציה לגרום להם הרגשה טובה. בשבילי ההתרגשות ממין מתחילה ונג-

חוויה מווסתת עד כדי כך שהחלטתי לוותר להבא על כל נושא המין. במשך הזמן הגעתי למסקנה, שאני פשוט לא מכירה את האנשים הנכונים. אנשים מסתכלים עלי ולא מבינים איך זה שאני נראית כלי-כך סכסית ולא עושה סכס. אני מאוכזבת. זה מאוד חסר לי, אבל אני לא מסוגלת להי דיין ואחר-כך פשוט לקום ולהיעלם. מפי-ריע לי שהגבר לא מוכן להשקיע מעט רגש. רק היום, בגיל 19, קיבלתי בפעם הראשונה פרץ ממחור. אני מחפשת סממנים של חיזור ותשומת-לב. שהגבר יחמיא לי, שיתן לי הרגשה שאני נחר שבת יפה בעיניו, שיתן מתנה קטנה, שיומין אותי גם לתערוכה. לא רק ל- מיטה. שלא ארגיש שהוא יוצא איתי רק כדי להיראות בחברת חפץ יפה.